

* ג'ג'ה' * סימן קריאה למנחת שבת ושני וחמישי

ו א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: וּמַלִּיל יי עִם מֹשֶׁה לְמִימַר; ב עֲזוּ אֶת-אֶהְרֹן וְאֶת-בָּנָיו לֵאמֹר זֹאת תֹּרַת הָעֵלֶה הוּא הָעֵלֶה עַל מוֹקְדָה עַל-הַמִּזְבֵּחַ כָּל-הַלַּיְלָה עַד-הַבֶּקֶר וְאִשׁ הַמִּזְבֵּחַ תִּוקַד בּוֹ; פּקיד ית אהרן וית בְּנוֹהֵי לְמִימַר. דא אוריתא דעלתא. היא עלתא. דמתוקדא על מדבחא כל ליליא עד צפרא. ואישתא דמדבחא תהי יקדא ביה; ג וּלְבֶשׂ הַכֹּהֵן מְדוּ בָד וּמְכַנְסֵי-בָד יִלְבֹּשׂ עַל-בְּשָׂרוֹ וְהָרִים אֶת-הַדָּשָׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאִשׁ אֶת-הָעֵלֶה עַל-הַמִּזְבֵּחַ וְשִׁמוּ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ: וְיִלְבֹּשׂ כֹּהֵנָא לְבוּשֵׁין דְּבוּץ. וּמְכַנְסֵין דְּבוּץ יִלְבֹּשׂ עַל בְּשָׂרֵיהּ. וְיַפְרִישׁ ית דְּשֵׁנָא. דתיכול אישתא. ית עלתא על מדבחא. וישויניה. בסטר מדבחא; * ד וּפִשְׁטוּ אֶת-בְּגָדָיו וְלָבֹשׂ בְּגָדִים אַחֲרָיִם וְהוֹצִיָא אֶת-הַדָּשָׁן אֶל-מַחוּץ לַמַּחֲנֶה אֶל-מָקוֹם טָהוֹר: וְיִשְׁלַח ית לְבוּשׁוֹהֵי. וְיִלְבֹּשׂ לְבוּשֵׁין אַחֲרָנִין. וְיַפְיִק ית דְּשֵׁנָא לְמַבְרָא לְמִשְׁרֵיתָא. לְאַתְרֵי דְכִי; ה וְהָאִשׁ עַל-הַמִּזְבֵּחַ תִּוקַד-בּוֹ לֹא תִכָּפֶה וּבִעַר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן עֵצִים בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר וְעַרְךָ עָלֶיהָ הָעֵלֶה וְהַקְטִיר עָלֶיהָ חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים: וְאִישְׁתָא עַל מַדְבַּחָא תְּהִי יְקָדָא בִּיהּ לֹא תִטְפִי. וְיִבְעַר עֲלֶיהָ כֹּהֵנָא. אֶעִין בַּצֶּפֶר בַּצֶּפֶר. וְיִסְדֵּר עֲלֶיהָ עֲלֵתָא. וְיִסִּיק עֲלֶיהָ תְּרַבִּי נַכְסֵת קוֹדֶשִׁיא; ו ז אִשׁ תִּמִּיד תִּוקַד עַל-הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכָּפֶה: אישתא. תדירא. תהי יקדא על מדבחא לא תטפי; ס * (ב) ז וְזֹאת תֹּרַת הַמִּנְחָה הַקָּרֵב אֹתָהּ בְּנֵי-אֶהְרֹן לְפָנָי יְהוָה אֶל-פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ: וְדָא אוריתא דמנחתא. דיקרבון יתה בני אהרן קדם יי. לקדם מדבחא; ח וְהָרִים מִמֶּנּוּ בְּקַמְצוֹ מִסֹּלֶת הַמִּנְחָה וּמִשְׁמֶנֶה וְאֵת כָּל-הַלְּבָנָה אֲשֶׁר עַל-הַמִּנְחָה וְהַקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ רִיחַ נִיחַח אֲזַפְרָתָהּ לַיהוָה: וְיַפְרִישׁ מִנֶּיהָ בְּקַמְצִיָּה. מִסֹּלֶתָא דמנחתא וממשחה. וית כל לְבוֹנְתָא. דעל מנחתא. וְיִסִּיק לְמַדְבַּחָא. לְאַתְרֵי קַבְלָא בְּרַעְוָא. אֲדַכְרָתָהּ קָדֵם יי; ט וְהַנּוֹתֵרֶת מִמֶּנּוּ יֹאכְלוּ אֶהְרֹן וּבָנָיו מִצֹּת תֹּאכַל בְּמָקוֹם קֹדֶשׁ בַּחֲצֵר אֹהֶל-מוֹעֵד יֹאכְלוּהָ: וְדִישְׁתָּאֵר מִנֶּה. ייכלון אהרן ובנוהי. פטיר תתאכיל באתר קדיש. בדרת משפן זמנא ייכלונה; י לֹא יִתְּאֶפֶה חֲמֵץ חֶלְקִים נָתַתִּי אֹתָהּ מֵאִשֵּׁי קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים הוּא כַחֲטָאת וּכְאֶשָׁם: לֹא תִתְּאֶפֶי חֲמִיעַ. חולקהון. יתה בית יתה מקרבני. קודש קודשין היא. כַחֲטָאתָא וּכְאֶשָׁמָא; יא כָּל-זָכָר בְּבָנֵי אֶהְרֹן יֹאכְלֶנָה חֶק-עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם מֵאִשֵּׁי יְהוָה כָּל אֲשֶׁר-יִגַע בָּהֶם יְקַדְּשׁ: כָּל דְּכוּרָא. בְּבִנֵי אֶהְרֹן ייכלנה. קים עלם לְדֹרֵיכוֹן. מְקוֹרְבָנִיא דִּי. כָּל. דִּיקָרֵב בְּהוֹן יתקדש; פ *

בַּבְּסַת"י (ג) (שני) יב וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: וּמַלִּיל יי עם מֹשֶׁה לְמִימַר;
יג זֶה קָרְבַּן אֱהָרֹן וּבָנָיו אֲשֶׁר-יִקְרִיבוּ לַיהוָה בְּיוֹם הַמִּשְׁחָ אֹתוֹ עֲשִׂיֹרֶת
הָאִפֶּה סֵלֶת מִנְחָה תָמִיד מִחֲצִיתָהּ בַּבֶּקֶר וּמִחֲצִיתָהּ בָּעֶרֶב: דִּין. קוֹרְבָנָא
דְּאֱהָרֹן וְדַבְנוּהִי דִיקְרָבוֹן קָדָם יי. בְּיוֹמָא דִירְבוֹן יְתִיָה. חַד מִן עֲשָׂרָא בְתַלְתַּ סְאִין סֵלְתָא. מִנְחָתָא
תְּדִירָא. פְּלִגּוּתָהּ בְּעֶפְרָא. וּפְלִגּוּתָהּ בְּרַמְשָׂא; יד עַל-מִחְבַּת בְּשֶׁמֶן תַּעֲשֶׂה מִרְבַּכַּת
תְּבִיאָנָה תְּפִינִי מִנְחָת פְּתִים תִּקְרִיב רִיח־נִיחַח לַיהוָה: עַל מִסְרִיתָא. בְּמִשְׁחָ.
תַּתְעִבִיד רְבִיכָא תִיתִינָה. תּוֹפִינִי מִנְחָת בְּצוּעִין. תִּקְרִיב לְאֶתְקַבְּלָא בְרַעוּא קָדָם יי; טו וְהִכִּיֹּן
הַמִּשְׁיַח תַּחֲתֵיו מִבָּנָיו יַעֲשֶׂה אֹתָהּ חֶק-עוֹלָם לַיהוָה כֹּלִיל תִּקְטָר: וְכִהְנָא
דִּיתְרַבָּא תַחֲתוּהִי. מִבְּנוּהִי יַעֲבִיד יְתָה. קָיִם עֲלָם. קָדָם יי גְּמִיר תַּתְסַק; טז וְכֹל-מִנְחָת כִּהְנָא
כֹּלִיל תִּהְיֶה לֹא תֹאכַל: וְכֹל מִנְחָתָא דְכִהְנָא. גְּמִיר תִּהְיֶה לֹא תִתְאַכִּיל; פ (ד) יז וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: וּמַלִּיל יי עם מֹשֶׁה לְמִימַר; יח דַּבֵּר אֶל-אֱהָרֹן וְאֶל-בָּנָיו
לֵאמֹר זֹאת תֹּרַת הַחֲטָאת בְּמָקוֹם אֲשֶׁר תִּשְׁחַט הָעֹלָה תִשְׁחַט
הַחֲטָאת לִפְנֵי יְהוָה קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים הוּא: מַלִּיל עם אֱהָרֹן וְעַם בְּנוּהִי לְמִימַר. דָּא
אוּרִיתָא דְחֲטָתָא. בְּאֶתְרָא. דְּתַתְנַכִּיס עֲלֵתָא. תַּתְנַכִּיס חֲטָתָא קָדָם יי. קוֹדֶשׁ קוֹדָשִׁין הִיא;
יט הִכִּיֹּן הַמִּחֲטָא אֹתָהּ יֹאכְלָנָה בְּמָקוֹם קֹדֶשׁ תֹּאכַל בַּחֲצֵר אֱהָל מוֹעֵד:
כִּהְנָא. דְּמַכְפֵּר בְּדַמָּה יִכְלָנָה. בְּאֶתְר קֹדֶשׁ תִּתְאַכִּיל. בְּדַרְת מִשְׁכַּן זְמָנָא; כ כל אֲשֶׁר-יִגַּע
בְּבִשְׂרָה יִקְדָּשׁ וְאֲשֶׁר יִזֶּה מִדַּמָּה עַל-הַפֶּגֶד אֲשֶׁר יִזֶּה עָלֶיהָ תִכַּבֵּס
בְּמָקוֹם קֹדֶשׁ: כֹּל. דִּיקְרַב בְּבִשְׂרָה יִתְקַדֵּשׁ. וּדִינֵי מִדַּמָּה עַל לְבוּשָׂא. דִּינֵי עֲלָה. תַּחֲתוּר
בְּאֶתְר קֹדֶשׁ; כא וְכֹלִי-חֲרָשׁ אֲשֶׁר תִּבְשַׁל-בּוֹ יִשְׁבֵּר וְאִם-בְּכֹלִי נִחְשַׁת
בְּשֻׁלָה וּמֶרְק וְשֻׁטָף בַּמַּיִם: וּמִן דְּחֲסָף. דְּתַתְבַּשַׁל בֵּיה יִתְבַּר. וְאִם בְּמָנָא דְנַחֲשָׂא
תַּתְבַּשַׁל. וְיִתְמָרִיק וְיִשְׁתַּטֵּף בְּמַיָּא; כב כֹּל-זָכָר בְּכִהְנִים יֹאכַל אֹתָהּ קֹדֶשׁ
קֹדָשִׁים הוּא: כֹּל דְּכּוֹרָא בְּכִהְנִיָּא יִכּוֹל יְתָה. קוֹדֶשׁ קוֹדָשִׁין הִיא; כג וְכֹל-חֲטָאת אֲשֶׁר
יּוֹבֵא מִדַּמָּה אֶל-אֱהָל מוֹעֵד לְכַפֵּר בְּקֹדֶשׁ לֹא תֹאכַל בְּאֵשׁ תִּשְׂרֹף: וְכֹל
חֲטָתָא. דִּיתַעַל מִדַּמָּה. לְמִשְׁכַּן זְמָנָא. לְכַפֵּרָא בְּקוֹדֶשׁ לֹא תִתְאַכִּיל. בְּנוֹרָא תַתּוֹקֵד; פ

ג בסת"י (ה) א וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא: ודא אוריתא דאשמה; קודש קודשין הוא; ב במקום אשר ישחטו את העלה ישחטו את האשם ואת דמו יזרק על המזבח סביב: באתרא. דיכסון ית עלתא. יכסון ית אשמה. וית דמיה. יזרק על מדבחה סחור סחור; ג ואת כל חלב קרוב ממנו את האלה ואת החלב המכסה את הקרב: וית כל תרביה יקריב מניה. ית איתא. וית תרבא דחפי ית גוא; ד ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית יסירנה: וית תרתין כולין. וית תרבא דעליהון. דעל גססיה. וית חצרא דעל כבדא. על כוליתא יעדינה; ה והקטיר אתם הפהן המזבחה אשה ליהוה אשם הוא: ויסיק יתהון כהנא למדבחה. קורבנא קדם יי. אשמה הוא; ו כל זכר בכהנים ואכלנו במקום קדוש יאכל קדש קדשים הוא: כל דכורא בכהניא ייכלניה. באתר קדיש יתאכיל. קודש קודשין הוא; ז כחטאת באשם תורה אחת להם הפהן אשר יכפר בו לו יהיה: כחטאת בן אשמה. אוריתא חדא להון. כהנא. דיכפר ביה דיליה יהי; ח והפהן המקריב את עלת איש עור העלה אשר הקריב לפהן לו יהיה: וכהנא. דמקריב ית עלת גבר. משך עלתא דיקריב. לכהנא דיליה יהי; ט וכל מנחה אשר תאפה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לפהן המקריב אתה לו תהיה: וכל מנחתא. דתתאפי בתנורא. וכל דתתעביד ברדתא ועל מסריתא. לכהנא. דמקריב יתה דיליה תהי; י וכל מנחה בלולה בשמן וחרבה לכל בני אהרן תהיה איש באחיו: וכל מנחתא דפילא במשח ודלא פילא. לכל בני אהרן. תהי גבר באחיה; פ

ד' בסת"י (ו) (שלישי) יא וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב ליהוה: ודא
אורייתא דנכסת קודשיא, דיקריב קדם יי; יב אם על-תודה יקריבנו והקריב |
על-זבח התודה חלות מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים
בשמן וסלת מרבכת חלת בלולת בשמן: אם על תודתא יקרבניה. ויקריב על
נכסת תודתא. גריצן פטירן דפילן במשח. ואספוגין פטירין דמשיחין במשח. וסולת רביכא,
גריצן דפילן במשח; יג על-חלת לחם חמץ יקריב קרבנו על-זבח תודת
שלמיו: על גריצן דלחים חמיע. יקריב קורבניה, על נכסת תודת קודשוהי; יד והקריב
ממנו אחד מפל-קרבן תרומה ליהוה לכהן הזרק את-דם השלמים
לו יהיה: ויקריב מניה חד מפל קורבנא. אפרשותא קדם יי. לכהנא. דזרוק, ית דם נכסת
קודשיא דיליה יהי; טז ובשר זבח תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל לא-יניח
ממנו עד-בקר: ובשר. נכסת תודת קודשוהי. ביום קורבניה יתאכיל, לא יצנע מניה עד
צפרא; טז ואם-נדר | או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את-זבחו יאכל
וממחרת והנותר ממנו יאכל: ואם נדרא או נדבתא. נכסת קורבניה. ביומא. דיקריב
ית נכסתיה יתאכיל. וביומא דבתרוהי, ודישתאר מניה יתאכיל; יז והנותר מבשר הזבח
ביום השלישי באש ישרף: ודישתאר מבשר נכסתא. ביומא תליתאה, בנורא יתוקד;
יח ואם האכל יאכל מבשר-זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה
המקריב אתו לא יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו עונה
תשא: ואם אתאכלא יתאכיל. מבשר נכסת קודשוהי. ביומא תליתאה לא יהי לרעוא. דמקריב
יתיה. לא יתחשיב. ליה מרחק יהי. ואנש, דייכול מניה חוביה יקביל; יט והבשר אשר יגע
בכל-טמא לא יאכל באש ישרף והבשר כל-טהור יאכל בשר: ובשר
קודשא. דיקרב בכל מסאב לא יתאכיל. בנורא יתוקד. ובשר קודשא, כל דידיפי לקודשא ייכול
בשר קודשא; כ והנפש אשר-תאכל בשר מזבח השלמים אשר ליהוה
וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: ואנש דייכול בשרא. מנכסת קודשיא
דקדם יי. וסאובתיה עלוהי. וישתיצי, אנשא ההוא מעמיה; כא ונפש כי-תגע בכל-טמא
בטמאת אדם או | בבהמה טמאה או בכל-שקץ טמא ואכל
מבשר-זבח השלמים אשר ליהוה ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: ואנש
ארי יקרב בכל מסאב. בסואבת אנשא או בבעירא מסאבא. או בכל שקיץ מסאב. וייכול.

מבשר נכסת קודשיא דקדם יי. וישתיצי, אנשא ההוא מעמיה; כ

ה' בסת"י כב וידבר יהוה אל-משה לאמר: ומליל י' עם משה למימר; כג דבר
 אל-בני ישראל לאמר כל-חלב שור וכשב ועז לא תאכלו: מליל. עם
 בני ישראל למימר. כל תרב תור ואמר. ועז לא תיכלון; כד וחלב נבלה וחלב טרפה
 יעשה לכל-מלאכה ואכל לא תאכלהו: ותרב נבילא ותרב תבירא. יתעביד לכל
 עבדא. ומיכל לא תיכלוניה; כה בי כל-אכל חלב מן-הבהמה אשר יקריב
 ממנה אשה ליהוה ונכרתה הנפש האכלת מעמיה: ארי כל דיכול תרפא.
 מן בעירא. דיקרבון מנה. קורבנא קדם יי. וישתיצי. אנשא דייכול מעמיה; כו וכל-דם לא
 תאכלו בכל מושבתיכם לעוף ולבהמה: וכל דמא לא תיכלון. בכל מותבניכון.
 דעופא ודבעירא; כז כל-נפש אשר-תאכל כל-דם ונכרתה הנפש ההוא
 מעמיה: כל אנש דיכול כל דם. וישתיצי. אנשא ההוא מעמיה; כח וידבר יהוה
 אל-משה לאמר: ומליל י' עם משה למימר; כט דבר אל-בני ישראל לאמר
 המקריב את-זבח שלמיו ליהוה יביא את-קרבנו ליהוה מזבח שלמיו:
 מליל. עם בני ישראל למימר. דמקריב. ית נכסת קודשוהי קדם יי. ייתי ית קורבניה. לקדם יי
 מנכסת קודשוהי; ל ידיו תביאנה את אשי יהוה את-החלב על-החזה
 יביאנו את החזה להניף אתו תנופה לפני יהוה: ידוהי ייתין. ית קורבניא די.
 ית תרפא על חדיא ייתיניה. ית חדיא. לארמא יתיה. ארמא קדם יי; לא והקטיר הפהן
 את-החלב המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו: ויסיק פהנא. ית תרפא
 למדפתא. ויהי חדיא. לאהרן ולבנוהי; לב ואת שוק הימין תתנו תרומה לפהן
 מזבחי שלמיכם: וית שקא דימינא. תתנון אפרשותא לכהנא. מנכסת קודשיכון;
 לג המקריב את-דם השלמים ואת-החלב מבני אהרן לו תהיה שוק
 הימין למנה: דמקריב. ית דם נכסת קודשיא. וית תרפא מבני אהרן. דיליה תהי. שקא
 דימינא לחלק; לד כי את-חזה התנופה ואת | שוק התרומה לקחתי מאת
 בני-ישראל מזבחי שלמיהם ואתן אתם לאהרן הפהן ולבניו לחק-
 עולם מאת בני ישראל: ארי ית חדיא דארמותא. וית שקא דאפרשותא. נסיבית מן
 בני ישראל. מנכסת קודשיהון. ויהבית יתהון. לאהרן פהנא ולבנוהי לקים עלם. מן בני ישראל;

זֶה זֹאת מִשְׁחַת אֶהְרֵן וּמִשְׁחַת בְּנָיו מֵאִשֵּׁי יְהוָה בְּיוֹם הַקָּרִיב אֹתָם
 לְכַהֵן לַיהוָה: דָּא רבּוּת אֶהְרֵן וּרבּוּת בְּנוֹהֵי. מִקּוּרְבָנֵיָא דִּינִי. בְּיוֹמָא דִּיקָרִיב יְתַהוּן. לְשִׁמְשָׂא
 קָדָם יי: לוֹ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לָתֵת לָהֶם בְּיוֹם מִשְׁחֹו אֹתָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתָם: דְּפַקִּיד יי לְמִתְּנֵן לְהוּן. בְּיוֹמָא דִּירְבּוּן יְתַהוּן. מִן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. קָיִם
 עֲלָם לְדַרְיָהוּן; לוֹ זֹאת הַתּוֹרָה לָעֲלֵה לַמִּנְחָה וְלַחֻטָּאת וְלֵאשֶׁם וְלַמְלוּאִים
 וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים: דָּא אֹרִיתָא. לְעֲלֵתָא לַמִּנְחָתָא. וְלַחֻטָּתָא וְלֵאשֶׁמָא. וְלִקּוּרְבָנֵיָא.
 וּלְנִכְסֵת קוּדְשֵׁיָא; לח אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי בְּיוֹם צִוּתוֹ אֶת־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב אֶת־קֶרְבָּנֵיהֶם לַיהוָה בְּמִדְבַר סִינַי: דְּפַקִּיד יי. ית מֹשֶׁה
 בְּטוֹרָא דְסִינַי. בְּיוֹמָא דְפַקִּיד ית בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. לְקָרְבָּא ית קוּרְבָנֵהוּן. קָדָם יי בְּמִדְבָרָא דְסִינַי; פ
 וְבַסֵּת"י (ז) (רביעי) ח א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וּמִלִּיל יי עִם מֹשֶׁה לְמִימְרָ;
 ב קַח אֶת־אֶהְרֵן וְאֶת־בְּנָיו אֹתוֹ וְאֵת הַבְּגָדִים וְאֵת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֵת אֶת־פֶּר
 הַחֻטָּאת וְאֵת שְׁנֵי הָאֵילִים וְאֵת סֵל הַמִּצּוֹת: קָרִיב ית אֶהְרֵן וְיֵת בְּנוֹהֵי עִמֵּיהּ.
 וְיֵת לְבוּשֵׁיָא. וְיֵת מִשְׁחָא דְרַבּוּתָא. וְיֵת תּוֹרָא דְחֻטָּתָא. וְיֵת תְּרִין דְּכַרִּין. וְיֵת סֵלָא דְפִטְיָרֵיָא;
 ג וְאֵת כָּל־הָעֵדָה הַקְּהֵל אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְיֵת כָּל כְּנִשְׁתָּא כְּנוּשָׁ. לְתַרְע
 מִשְׁכַּן זְמַנָּא; ד וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַתִּקְהַל הָעֵדָה אֶל־פֶּתַח
 אֹהֶל מוֹעֵד: וַעֲבַד מֹשֶׁה. כְּמָא דְפַקִּיד יי יְתִיהּ. וְאֵתִּכְנִישְׁת כְּנִשְׁתָּא. לְתַרְע מִשְׁכַּן זְמַנָּא;
 ה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעֵדָה זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת: וַאֲמַר מֹשֶׁה
 לְכַנְשָׁתָא. דִּין פִּתְגָמָא. דְּפַקִּיד יי לְמַעֲבַד; ו וַיִּקְרַב מֹשֶׁה אֶת־אֶהְרֵן וְאֶת־בְּנָיו
 וַיִּרְחֹץ אֹתָם בַּמַּיִם: וְקָרִיב מֹשֶׁה. ית אֶהְרֵן וְיֵת בְּנוֹהֵי. וְאִסְחֵי יְתַהוּן בְּמֵיָא; ז וַיִּתֵּן עָלָיו
 אֶת־הַכֹּהֲנֵת וַיַּחְגֵּר אֹתוֹ בְּאַבְנֵט וַיִּלְבֹּשׁ אֹתוֹ אֶת־הַמְּעִיל וַיִּתֵּן עָלָיו
 אֶת־הָאֶפֶד וַיַּחְגֵּר אֹתוֹ בְּחֹשֶׁב הָאֶפֶד וַיֹּאפֶד לוֹ בּוֹ: וַיֵּהֵב עֲלוּהֵי ית פִּתּוּנָא.
 וְזָרִיו יְתִיה בְּהַמִּינָא. וְאַבְיֵשׁ יְתִיה ית מְעִילָא. וַיֵּהֵב עֲלוּהֵי ית אֶפֶדָא. וְזָרִיו יְתִיה. בְּהַמִּין אֶפֶדָא;
 וְאֵתִקִּין לִיה בֵּיה; ח וַיִּשֶׂם עָלָיו אֶת־הַחֹשֶׁן וַיִּתֵּן אֶל־הַחֹשֶׁן אֶת־הָאוּרִים
 וְאֶת־הַתְּמִים: וְשׂוּי עֲלוּהֵי ית חוּשְׁנָא. וַיֵּהֵב בְּחוּשְׁנָא. ית אֹרִיָּא וְיֵת תּוּמֵיָא; ט וַיִּשֶׂם
 אֶת־הַמְּצַנֶּפֶת עַל־רֹאשׁוֹ וַיִּשֶׂם עַל־הַמְּצַנֶּפֶת אֶל־מוֹל פָּנָיו אֶת צִיץ
 הַזָּהָב נֹזֵר הַקֹּדֶשׁ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: וְשׂוּי ית מְצַנֶּפֶתָא עַל רִישִׁיהּ. וְשׂוּי
 עַל מְצַנֶּפֶתָא לְקַבִּיל אֶפּוּהֵי. ית צִיצָא דְדַהֲבָא כְּלִילָא דְקוּדְשָׁא. כְּמָא דְפַקִּיד יי ית מֹשֶׁה;

וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וַיִּמָּשַׁח אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בּוֹ
 וַיִּקְדָּשׁ אֹתָם: וְנָסִיב מֹשֶׁה יָת מִשְׁחָא דְרַבּוּתָא. וְרַבִּי יִת מִשְׁכָּנָא וְיָת כָּל דְּבִיָּה. וְקַדִּישׁ יִתְהוֹן;
 יא וַיִּז מִמֶּנּוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ שֶׁבַע פְּעָמִים וַיִּמָּשַׁח אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־כָּל־כְּלָיו
 וְאֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כַּנּוֹ לְקֹדֶשִׁים: וְאֲדִי מַנִּיה. עַל מַדְבַּחָא שֶׁבַע זְמַנִּין. וְרַבִּי יִת מַדְבַּחָא
 וְיָת כָּל מְנוּהֵי. וְיָת כִּיֹּרָא. וְיָת בְּסִיסִיָּה לְקַדְשׁוֹתְהוֹן; יב וַיִּצַק מִשְׁמֵן הַמִּשְׁחָה עַל רֹאשׁ
 אֶהֱרֹן וַיִּמָּשַׁח אֹתוֹ לְקֹדֶשׁוֹ: וְאַרְיִק מִמִּשְׁחָא דְרַבּוּתָא. עַל רִישָׁא דְאֶהֱרֹן. וְרַבִּי יִתִּיה
 לְקַדְשׁוֹתֶיהָ; יג וַיִּקְרַב מֹשֶׁה אֶת־בְּנֵי אֶהֱרֹן וַיִּלְבָּשֵׁם כְּתָנֹת וַיַּחְגֵּר אֹתָם
 אֲבָנֹת וַיַּחְבֹּשׁ לָהֶם מַגְבָּעוֹת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: וְקָרִיב מֹשֶׁה יָת
 בְּנֵי אֶהֱרֹן. וְאַבְיִשְׁנֹן כְּתוּנִין וְזָרִיז יִתְהוֹן הַמִּינִין. וְאַתְקִין לְהוֹן קוֹבְעִין. כְּמָא דְפַקִּיד יִי יָת מֹשֶׁה;
 (חמשישי) יד וַיִּגַּשׁ אֵת פֶּר הַחֲטָאֹת וַיִּסְמַךְ אֶהֱרֹן וּבְנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ
 פֶּר הַחֲטָאֹת: וְקָרִיב. יָת תּוֹרָא דְחֲטָאֹת. וְסַמַּךְ אֶהֱרֹן וּבְנוֹהֵי יָת יְדֵיהוֹן. עַל רִישׁ תּוֹרָא
 דְחֲטָאֹת; טו וַיִּשְׁחֹט וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הַדָּם וַיִּתֵּן עַל־קַרְנֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב
 בְּאַצְבָּעוֹ וַיַּחֲטֵא אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־הַדָּם יִצַק אֶל־יְסוּד הַמִּזְבֵּחַ וַיִּקְדָּשֶׁהוּ
 לְכַפֵּר עָלָיו: וְנָכַס. וְנָסִיב מֹשֶׁה יָת דְּמָא וַיַּחֲב. עַל קַרְנֹת מַדְבַּחָא סְחוּר סְחוּר בְּאַצְבָּעֵיהָ.
 וְרַבִּי יָת מַדְבַּחָא. וְיָת דְּמָא. אַרְיִק לִיסוּדָא דְמַדְבַּחָא. וְקַדְשִׁיה לְכַפְרָא עֲלוּהֵי; טז וַיִּקַּח
 אֶת־כָּל־הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב וְאֵת יִתְרַת הַכֹּהֵן וְאֶת־שְׁתֵּי הַכֹּהֲלִית
 וְאֶת־חֶלְבֵהֶן וַיִּקְטֹר מֹשֶׁה הַמִּזְבֵּחַ: וְנָסִיב. יָת כָּל תְּרַפָּא דְעַל גְּזָא. וְיָת חֲצֵר כַּבֵּדָא.
 וְיָת תְּרַתִּין פּוֹלִין וְיָת תְּרַבְּהוֹן. וְאַסִּיק מֹשֶׁה לְמַדְבַּחָא; יז וְאֶת־הַפֶּר וְאֶת־עֲרוֹ
 וְאֶת־בִּשְׂרוֹ וְאֶת־פֶּרְשׁוֹ שָׂרָף בְּאֵשׁ מַחוּץ לַמִּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֶת־מֹשֶׁה: וְיָת תּוֹרָא וְיָת מִשְׁבִּיָּה וְיָת בִּשְׂרִיָּה וְיָת אוֹכְלִיָּה. אוֹקִיד בְּנוֹרָא. מִבְּרָא לְמִשְׁרִיתָא.

כְּמָא דְפַקִּיד יִי יָת מֹשֶׁה;

זָבַסְתָּ יְיָ וַיִּקְרַב אֶת אֵיל הָעֹלָה וַיִּסְמְכוּ אֶהֱרֹן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם
 עַל־רֹאשׁ הָאֵיל׃ וְקָרִיב. ית דכרא דעלתא. וסמכו. אהרן ובנוהי. ית ידיהון על ריש
 דכרא; יט וישחט ויזרק משה את־הדם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ ונכס. וזרק משה
 ית דמא. על מדבחא סחור סחור; כ ואת־הָאֵיל נָתַח לְנִתְחָיו וַיִּקְטֹר מֹשֶׁה
 אֶת־הָרֹאשׁ וְאֶת־הַנְּתָחִים וְאֶת־הַפָּדָר׃ וית דכרא. פליג לאברוהי. ואסיק משה ית
 רישא. וית אבריא וית תרבא; כא ואת־הַקֶּרֶב וְאֶת־הַפְּרָעִים רָחַץ בַּמַּיִם וַיִּקְטֹר
 מֹשֶׁה אֶת־כָּל־הָאֵיל הַמִּזְבֵּחַ עָלָה הוּא לְרִיח־נִיחַח אֲשֶׁה הוּא לַיהוָה
 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ וית גוא וית פרעיא חליל במיא. ואסיק משה ית כל
 דכרא למדבחא. עלתא הוא לאתקבלא פרעוא קורבנא הוא קדם יי. כמא דפקיד יי ית משה;
 (ששי) כב וַיִּקְרַב אֶת־הָאֵיל הַשְּׁנִי אֵיל הַמִּלֻּאִים וַיִּסְמְכוּ אֶהֱרֹן וּבָנָיו
 אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הָאֵיל׃ וְקָרִיב ית דכרא תנניא. דכר קורבניא. וסמכו. אהרן
 ובנוהי. ית ידיהון על ריש דכרא; כג וַיִּשְׁחֹט | וַיִּקַּח מֹשֶׁה מִדָּמּוֹ וַיִּתֵּן עַל־תְּנוּדָה
 אֶזְנוֹ־אֶהֱרֹן הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֱן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֱן רַגְלוֹ הַיְמָנִית׃ ונכס
 ונסיב משה מדמיה. ויהב. על רוס אודנא דאהרן דימינא. ועל איון ידיה דימינא. ועל איון רגליה
 דימינא; כד וַיִּקְרַב אֶת־בְּנֵי אֶהֱרֹן וַיִּתֵּן מֹשֶׁה מִן־הַדָּם עַל־תְּנוּדָה אֶזְנוֹם
 הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֱן יָדָם הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֱן רַגְלָם הַיְמָנִית וַיִּזְרַק מֹשֶׁה
 אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְקָרִיב ית בני אהרן. ויהב משה מן דמא על רוס אודנהון
 דימינא. ועל איון ידהון דימינא. ועל איון רגלהון דימינא. וזרק משה ית דמא. על מדבחא סחור
 סחור; כה וַיִּקַּח אֶת־הַחֶלֶב וְאֶת־הָאֵלֶיָהּ וְאֶת־כָּל־הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב
 וְאֶת יִתְרֵת הַכֹּהֵן וְאֶת־שְׁתֵּי הַכֹּהֲלִית וְאֶת־חֶלְבֵהֶן וְאֶת שׁוֹק הַיְמִינִי׃ ונסיב
 ית תרבא וית איתא. וית כל תרבא דעל גוא. וית חצר כבדא. וית תרתין כולין וית תרבאון.
 וית שקא דימינא; כו וּמִסֵּל הַמִּצּוֹת אֲשֶׁר | לִפְנֵי יְהוָה לִקַּח חֲלֵת מִצֶּה אַחַת
 וְחֲלֵת לֶחֶם שֶׁמֶן אַחַת וְרָקִיק אֶחָד וַיִּשֶׂם עַל־הַחֲלָבִים וְעַל שׁוֹק הַיְמִינִי׃
 ומסלא דפטיריא. דקדם יי. נסיב. גריצתא פטירתא חדא וגריצתא דלחיס משת. חדא ואספוג
 חד. ושוי על תרביא. ועל שקא דימינא;

כז ויתן את-הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו וינר אתם תנופה לפני יהוה: ויהב ית כולא. על ידי אהרן. ועל ידי בנוהי. וארים יתהון. ארמא קדם יי; כח ויקח משה אתם מעל כפיהם ויקטר המזבחה על-העלה מלאים הם לריח ניחח אשה הוא ליהוה: ונסיב משה יתהון מעל ידהון (ס"א ידהון). ואסיק למדבחה על עלתא. קורבניא אנון לאתקבלא ברעוא. קורבנא הוא קדם יי; כט ויקח משה את-החזה ויניפהו תנופה לפני יהוה מאיל המלאים למשה היה למנה כאשר צוה יהוה את-משה: ונסיב משה ית חדיא. וארימיה ארמא קדם יי. מדבר קורבניא. למשה הנה לחלק. כמא דפקיד יי ית משה;

(שביעי) ל ויקח משה משמן המשחה ומן-הדם אשר על-המזבח ויניח על-אהרן על-בגדיו ועל-בניו ועל-בגדי בניו ויקדש את-אהרן ואת-בגדיו ואת-בניו ואת-בגדי בניו אתו: ונסיב משה ממשחא דרבותא. ומן דמא דעל מדבחה. ואדי על אהרן על לבושוהי. ועל בנוהי. ועל לבושי בנוהי עמיה. וקדיש ית אהרן ית לבושוהי. וית בנוהי. וית לבושי בנוהי עמיה; לא ויאמר משה אל-אהרן ואל-בניו בשלו את-הבשר פתח אהל מועד ושם תאכלו אתו ואת-הלחם אשר בסל המלאים כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלהו: ואמר משה לאהרן ולבנוהי. בשילו ית בשרא בתרע משפן זמנא. ותמן תיכלון יתיה. וית לחמא. דבסל קורבניא. כמא דפקידית למימר. אהרן ובנוהי ייכלוניה; לב והנותר בבשר ובלחם באש תשרפו: ודישתאר בבשרא ובלחמא. בנורא תיקדון; לג ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלאיכם כי שבעת ימים ימלא את-ידיכם: ומתרע משפן זמנא. לא תפקון

שבעא יומין. עד יום משלם. יומי קורבנכון. ארי שבעא יומין. יתקרב קורבנכון;

(מפטיר) לד כאשר עשה ביום הזה צוה יהוה לעשת לכפר עליכם: כמא דעבד ביומא הדין. פקיד יי. למעבד לכפרא עליכון; לה ופתח אהל מועד תשובו יומם ולילה שבעת ימים ושמרתם את-משמרת יהוה ולא תמותו כי-כן צויתי: ובתרע משפן זמנא. תתבון יימם ולילי שבעא יומין. ותשרון. ית מטרת מימרא די ולא תמותון. ארי כן אתפקדית; לו ויעש אהרן ובניו את כל-הדברים אשר-צוה יהוה ביד-משה: ועבד אהרן ובנוהי. ית כל פתגמיא. דפקיד יי בידא

דמשה; ס